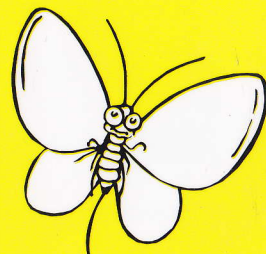

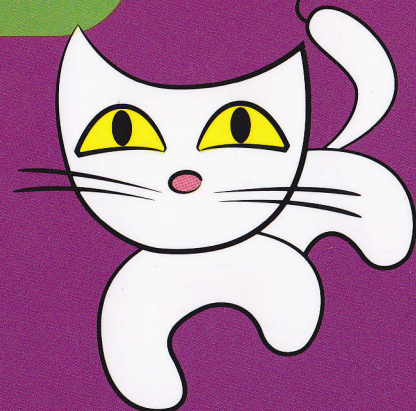
clasa
2

Lecturi de vacanță

texte amuzante și atractive /
jocuri, curiozități, glume

Libris

Respect pentru oameni și cărți

Lecturi de vacanță

CLASA
2

- povești inedite și atractive

- texte adaptate pentru
școlarul de clasa a II-a

- poezii, exerciții, jocuri, glume

editura **ELICART**

Monstrul din șifonier (de Natașa Galche)	3
Sâmburele (adaptare după Lev Tolstoi)	6
Plouă! (de George Topîrceanu).....	7
Cei mai buni prieteni (de Natașa Galche).....	8
Floarea și pasărea.....	11
Treburile de om mare (de Natașa Galche)	15
Jucăriile celui cuminte (de George Coșbuc)	18
Călătoriile lui Gulliver (fragment, adaptare după Jonathan Swift).....	20
Săritura (adaptare după Lev Tolstoi)	23
Păpădia (de Irina Glință).....	25
Cuore (fragment, după Edmondo de Amicis)	27
„Țeposul” (de Natașa Galche)	29
Peștișorul și broscuța (de Natașa Galche).....	33
O familie de magicieni (de Natașa Galche)	38
Cel mai bun prieten (de Natașa Galche)	43
Nu îmi place frigul! (de Irina Glință)	46
Pic, prietenul invizibil (de Natașa Galche)	50
Leneșul Jack (după Joseph Jacobs)	53
Viața mea de vrăjitoare (de Cristina Martin).....	56

Monstrul din șifonier

(de Natașa Galche)

De când era mic, Andrei era un copil foarte independent și conștiincios. Încă din clasa I, îi spusese mamei sale că acum este băiat mare și poate să meargă singur la școală, poate să își pregătească singur micul dejun sau să își facă patul. Singurul lucru care nu îi plăcea deloc era să își pună în ordine hainele din șifonier.

În dulapul din camera sa mereu era o dezordine groaznică. De pe rafturi, atârneau, ca tentaculele unei caracatițe, mânecile puloverelor aruncate neglijent. Din fiecare sertar se iveau șosete colorate, care te fixau ca niște ochi bulbucați.

Într-o zi, sora lui mai mare, Laura, îi spusese râzând că șifonierul lui este stăpânit de un monstru. De atunci, lui Andrei îi intrase în cap că, într-adevăr, în dulapul său locuiește un monstru care ziua stă neclintit, iar noaptea prinde viață. Deși era deja în clasa a II-a, Andrei era convins că, în timpul nopții, din dulap poate să iasă acea ființă periculoasă și să îl înhațe. În fiecare seară, ca să poată adormi, o ruga pe mama lui să îi citească o poveste.

— Andrei, doar nu crezi în asemenea povești pentru copii mici! Nu locuiește niciun monstru în dulap! E doar dezordine și trebuie să faci curat! Vei vedea că atunci nu va mai părea deloc înspăimântător! îi repeta mama zilnic.

Toate astea s-au întâmplat până într-o zi, când mama lui a trebuit să rămână la serviciu peste program și nici până la ora de culcare a lui Andrei, nu sosise acasă. Băiatul a fost nevoit să stingă lumina și să se culce singur, fără a asculta povestea care îl adormea. În liniștea nopții se auzea doar ticăitul nepăsător al ceasului de pe noptieră. „Nu e nimic în șifonier! Acum o să adorm și o să visez frumos!” își spunea Andrei, liniștindu-se singur.

Trecuse poate o oră de la culcare când, deodată, din șifonier, se auzi un foșnet. Andrei tresări. Se ridică în coate și se uită ținută la dulap. Zgomotul se auzi iarăși! După câteva clipe, ușa șifonierului se întredeschise cu un scârțâit ușor și, din interior, sări în mijlocul camerei... un pitic! Andrei fu gata-gata să îl strige pe tatăl său.

— Stai, nu striga, te rog! Nu îți fac niciun rău!, spuse piticul cu vocea tremurândă. Și mie îmi este frică noaptea. În fiecare seară, adorm ascultând poveștile mamei tale. Azi nu am mai auzit povestea și, nereușind să adorm de teamă, m-am gândit să ies din șifonier. Nu poți să îmi spui tu o poveste?

— Dar... ești un pitic adevărat?? întrebă Andrei cu ochii mari de mirare. Și locuiești în șifonierul meu?

— Nici eu nu știu cum și de ce am apărut în dulapul tău, dar de ceva vreme, locuiesc pe raftul de sus. Acolo e puțin mai ordine. Știi, hainele pe care le înghesui mereu, mă deranjează tare. Lumina zilei nu pătrunde

niciodată, iar noaptea, bluzele și pantalonii tăi aruncați par niște creaturi îngrozitoare cu multe brațe.

— Hahaha! Așa a spus și Laura! Nu e nicio creatură acolo, spuse curajos Andrei. E doar dezordine! O să fac curat și nu ți se va mai părea nimic înfricoșător!

— Ce bine ar fi! M-ai ajuta foarte tare dacă ai face curat! Ziua aș putea și eu vedea lumina soarelui, iar noaptea aș dormi liniștit!

— Îți promit că mâine voi face ordine! spuse Andrei pe un ton hotărât. Acum hai să îți spun o poveste, e deja târziu. Știi povestea „Albă ca Zăpada și cei șapte pitici”?

— Nu, dar titlul îmi place mult! spuse piticul, cuibărindu-se lângă perna lui Andrei.

Dimineața, când se trezi, Andrei se uită în toate părțile. Piticul nu era nicăieri. Îl strigă, dar nu primi niciun răspuns. Se uită chiar și în șifonier, dar printre hainele aruncate în mare dezordine nu se putea zări nimic!

„Oare am visat?!” se întrebă Andrei scărpînându-se în cap. „În orice caz, azi voi face curat în șifonier! Este într-adevăr dezastru! Și, dacă nu a fost doar un vis, bietul pitic e nevoit să trăiască în dezordinea asta!”

De atunci, o dată pe săptămână, Andrei face ordine în șifonier, având grijă ca hainele să nu mai pară în lumina nopții niște creaturi periculoase. Și tot de atunci, în fiecare seară, citește câte o poveste, cu voce tare, ca piticul, dacă totuși există, să îl poată auzi.

